

Hans Leo Hassler
(1564-1612)

Ich brinn und bin entzündt

Ich brinn und bin entzündt gen dir,
doch nicht aus Lieb, magst glauben mir,
weil du bist aller Falschheit voll,
nicht wert, daß ich dich lieben soll.
Dein falsch, bös, ungetreues Herz hat
mich verjagt all Liebesscherz.
Brinn drum nicht mehr aus Lieb gen dir,
sondern aus Zorne für und für.

Brinn und zürne nur immerfort
(Erwiderung)

Brinn und zürne nur immerfort,
mich han betrogen dein falsche Wort',
als du begehrt mein treues Herz und
triebst doch nur aus mir dein Scherz;
achst du dann nichts mein Lieb und Gunst,
ach ich viel minder dein Zorn und Brunst,
drum brinn und zürne so lang du willst,
dann mir eins wie das ander gilt.

Ik brand en ben laaiend

Ik brand en ben ontvlamd door jou;
niet uit liefde echter, geloof me,
maar omdat je vol bent van bedrog,
niet waard dat ik je liefheb.
Je bedrieglijke, zondige,
ontrouwe hart heeft voor mij
het liefdesspel bedorven.
Daarom brand ik niet uit liefde voor jou,
maar uit eeuwig durende toorn.

(Antwoord)

Ik brand en ben alleen nog woedend,
bedrogen hebben me je misleidende woorden,
toen je begeerde mijn trouwe hart en me
alleen voor je eigen plezier gebruikte.
Als je dan geen achting hebt voor mijn liefde
en gunst, dan sla ik geen acht op jouw toorn
en bronst. Dus brand, wees woedend, zolang
je wilt. Mij laat het volkomen koud, alsof het
over een ander gaat.